

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שבת-במה אשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
הקטע יוצא בקב שלו, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]										■	סה: מ
אוסר.	רבי יוסי:										■	סר.
ואם יש לו בית קיבול כתיבין - טמא.											■	סו.
סמוכות שלו - טמאין מדרס, ויוצאין בהן בשבת, ונכנסין בהן בעזרה.											■	סו.
כסא וסמוכות שלו - טמאין מדרס, ואין יוצאין בהן בשבת, ואין נכנסין בהן בעזרה.											■	סו.
לוקטמין - טהורין, ואין יוצאין בהן.											■	סו.
היכי תנן?	רבא לרב נחמן:										^	סו.
לא ידענא.	אמר ליה: [רב נחמן]										!	סו.
הילכתא מאי?	[רבא]										^	סו.
לא ידענא.	אמר ליה: [רב נחמן]										!	סו.
אין הקטע.	איתמר, אמר שמואל:										■	סו.
אין הקטע.	וכן אמר רב הונא:										■	סו.
הואיל ואמר שמואל אין הקטע, ואמר רב הונא אין הקטע - אגן נמי ניתני אין הקטע.	רב יוסף:										■	סו.
לא שמיע להו הא:	מתקיף לה רבא בר שירא:										?	סו.
אין הקטע יוצא בקב שלו, דברי רבי מאיר ורבי יוסי מתיר	דמתני ליה רב חנן בר רבא לחייא בר רב קמיה דרב בקיטונא דבי רב:										■	סו.
איפוך.	ומחוי ליה רב:										■	סו.
וסימנא סמך סמך.	רב נחמן בר יצחק:										■	סו.
ואף שמואל הדר ביה											■	סו.
הלצה בסנדל שאינו שלו, בסנדל של עץ, או של שמאל בימין - הליצה כשרה.	דתנן:										■	סו.
מאן תנא?	ואמרינן:										^	סו.
רבי מאיר היא	שמואל:										!	סו.
הקטע יוצא בקב שלו, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]										■	סו.
יוסי אוסר.	רבי יוסי:										■	סו.
ואף רב הונא הדר ביה											■	סו.
סנדל של סידין - טמא מדרס, ואשה חולצת בו, ויוצאין בו בשבת, דברי רבי עקיבא.	דתניא:										■	סו.
ולא הודו לו.											?	סו.
הודו לו	והתניא:										■	סו.
מאן הודו לו - רבי מאיר, ומאן לא הודו לו - רבי יוסי.	רב הונא:										!	סו.
מאן לא הודו לו - רבי יוחנן בן גורי	רב יוסף:										■	סו.

<p>disputants-חולקים ♦</p> <p>◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>< insertion of an earlier segment-קודמת-הזרה</p> <p>O מעשה-story</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא ■</p> <p>⚡ challenge-קושיא</p> <p>^ question-שאלה</p> <p>! answer-תירוץ</p> <p>■ proof-ראיה</p>
---	---

שבת-במה אשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מחצלת הקש ושפופרת הקש - רבי עקיבא מטמא	דתנן: [רבי עקיבא]	■	■									◊	סו.
מטהר.	רבי יוחנן בן נורי:	■	■									◊	סו.
סנדל של סיידין - טמא מדרס.	אמר מר:											■	סו. <
הא לאו להילוכא עבדן?												⚡	סו.
שכן הסייד מטיל בו, עד שמגיע לביתו.	רב אחא בר רב עולא:											!	סו.
ואם יש לו בית קיבול כתיבין טמא.												■	סו. <
טמא טומאת מת, ואין טמא מדרס.	אביי:											◊	סו.
אף טמא מדרס.	רבא:											◊	סו.
מנא אמנא לה	רבא:											■	סו.
עגלה של קטן טמאת מדרס.	דתנן:											■	סו.
התם - סמיך עילויה, הכא - לא סמיך עילויה.												⚡	סו.
מנא אמנא לה	אביי:											■	סו.
מקל של זקנים - טהור מכלום.	דתניא:											■	סו.
ורבא?												⚡	סו.
התם - לתרוצי סוגיא עבידא, הכא - לסמוך עילויה הוא דעבידא, וסמיך עליה.	[רבא]											!	סו.
כסא וסמוכות שלו טמאין מדרס ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין בהן לעזרה.												■	סו. <
נכנסין בהן לעזרה.	תני תנא קמיה דרבי יוחנן:											■	סו.
אני שונה אשה חולצת בו ואת אמרת נכנסין תני: אין נכנסין בהן לעזרה.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											■	סו.
לוקטמין טהורה.												■	סו. <
מאי לוקטמין?												^	סו.
חמרא דאכפא.	רבי אבהו:											!	סו.
קשירי.	רבא בר פפא:											!	סו.
פרמי.	רבא בר רב הונא:											!	סו.
הבנים יוצאין בקשרים, ובני מלכים בוזגין, וכל אדם - אלא שדברו חכמים בהווה.												■	סו. מ
מאי קשרים?												^	סו. ג
קשורי פואה.	אדא מרי אמר רב נחמן בר ברוך אמר רב אשי בר אבין אמר רב יהודה:											!	סו.
אמר אביי, אמרה לי אם: תלתא - מוקמי, חמשה - מסו, שבעה - אפילו לכשפים מעלי.	[אביי]											○	סו.
והוא דלא חזי ליה שמשא וסיהרא, ולא חזי מישרא, ולא שמיע ליה קול ברזלא, וקל תרנגולתא, וקל ביגרי.	רב אחא בר יעקב:											■	סו.
נפל פותא בבירא.	רב נחמן בר יצחק:											■	סו.

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שבת-במה אשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מאי אריא בנים - אפילו בנות נמי, מאי אריא קטנים - אפילו גדולים נמי												◊
אלא, מאי קשרים												■
בן שיש געגעועין על אביו נוטל רצועה ממנעל של ימין וקושר לו בשמאלו.	כי הא דאמר אבין בר הונא אמר רבי חמא בר גוריא:											◊
וסמינך - תפליין.	רב נחמן בר יצחק;											■
והילופא סכנתא.												◊
סחופי כסא אטיבורי בשבתא - שפיר דמי.	אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא:											◊
מותר לסוך שמן ומלח בשבת.	ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא:											◊
כי הא דרב הונא מבי רב, ורב מבי רבי חייא, ורבי חייא מבי רבי כי הווי מיבסמי - מייתי משחא ומילחא, ושייפי להו לגוייתא דידיהו וגוייתא דכרעיהו, ואמרי: כי היכי דציל הא מישחא - ליציל חמר'ה דפלניא בר פלניא. ואי לא - מייתי שיעא דדנא ושרי ליה במיא. ואמר: כי היכי דליציל האי שיעא - ליציל חמר'ה דפלניא בר פלניא.												○
מותר לחנק בשבת.	ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא:											◊
לפופי ינוקא בשבתא - שפיר דמי.	ואמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר גוריא:											◊
רב פפא מתני בנים	[רב פפא]											◊
רב זביד מתני בן.	[רב זביד]											◊
רב פפא מתני בנים ותרוייהו מתני להו באבין בר הונא	[רב פפא]											◊
רב זביד מתני בן, קמייא - מתני באבין בר הונא, והאי - מתני לה ברבה בר בר חנה.	[רב זביד]											◊
לפופי ינוקא בשבתא - שפיר דמי.	דאמר רבה בר בר חנה:											◊
אמר אביי, אמרה לי אם: כל מנייני - בשמא דאימא, וכל קיטרי - בשמאלא.	[אביי]											◊
ואמר אביי, אמרה לי אם: כל מנייני דמפרשי - כדמפרשי, ודלא מפרשי - ארבעין וחד זימני.	[אביי]											◊
יוצאין באבן תקומה בשבת	תנו רבנן:											◊
אף במשקל אבן תקומה, ולא שהפילה - אלא שמא תפיל, ולא שעברה - אלא שמא תעבר ותפיל.	משום רבי מאיר אמרו:											◊
והוא דאיכוון ואיתקל.	רב יימר בר שלמיא משמיה דאביי:											◊
משקל דמשקל מאי?	בעי אביי:											◊
תיקו.												■
ואמר אביי, אמרה לי אם: לאשתא בת יומא - לישקול וזוזא חיוורא וליזיל למלחתא וליתקול מתקליה מילחא, ולצייריה בחללא דבי צואר בנירא ברקא. ואי לא - ליתוב אפרשת דרכים, וכי חזי שומשמנא גמלא דדרי מיד, לישקליה ולישדייה בגובתא דנחשא, וליסתמיה באברא, וליחתמי בשיתון גושפנקי, ולברזוליה ולידריה, ולימא ליה: טעונך עלי וטעונאי עלך.	[אביי]											◊
ודילמא איניש אשכחיה ואיפסק ביה? אלא לימא ליה: טעונאי וטעונך עלך.	רב אחא בריה דרב הונא לרב אשי:											◊
ואי לא - לישקול כוזא חדתא וליזיל לנהרא, ולימא ליה: נהרא נהרא, אוזפן כוזא דמיא לאורחא דאיכלע לי. וליהדר שב זימני על רישיה ולשדיין לאחוריה, ולימא ליה: נהרא נהרא, שקול מיא דיהבת לי, דאורחא דאיכלע לי ביומיה אתא וביומיה אול.												◊